

1. NIVELL CONTEXTUAL

TÍTOL	<i>Vis à vis</i> (de la sèrie <i>Vis à vis</i>)
AUTOR	Manel Margalef (Amposta, Tarragona, 1963)
ANY	2003
DIMENSIONS	150'5 x 126 cm.
TÈCNICA	Impressió digital prolàser color
LOCALITZACIÓ DE L'OBRA	Col·lecció particular
DADES BIOGRÀFIQUES RELLEVANTS	Manel Margalef és artista i professor a l'Escola d'Art de la Diputació de Tarragona. Llicenciat en Belles Arts i Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, actualment treballa en la tesi doctoral <i>Dificultat en la recerca moderna de l'habitar: El territori domèstic com a confrontació artística i vivencial</i>, inscrita al departament d'escultura d'aquesta mateixa Universitat. L'artista ha comprat una casa de finals del segle XIX. La reconstrucció d'aquesta casa, que encara no està acabada, ha assolit una gran significació en la seva producció artística. El fet de crear a partir del seu propi espai i de l'espai compartit amb la seva família, l'ha portat a un procés d'investigació sobre la importància i la transcendència que té l'espai en què vivim. Actualment, el seu treball té com a objectiu investigar a l'entorn de les nocions d'espai privat, deconstrucció i paisatge interior, on els conceptes d'identitat i memòria son utilitzats com a canals de comunicació entre el jo i l'arquitectura. L'any 1991 va rebre el premi de pintura Biennal d'Art Ciutat d'Amposta, l'any 1996 el XXVIII Premi Julio Antonio d'Escultura de la Diputació de Tarragona, l'any 2000 el premi compra Baix Camp i el 2003 el Premi "IV Biennal d'Arts Plàstiques Rafael Botí". Des dels seus inicis, l'any 1990, fins avui, ha realitzat diferents exposicions entre les quals podem destacar com a produccions més recents <i>Caixes de camí</i> a la Galeria Cànem (1997), <i>Erda</i> al Museu d'Art Modern de Tarragona (1998), <i>Privado</i> a la Galeria Senda (1999), <i>Depósitos</i> a la Galeria Fúcares (2001), <i>L'efecte del Parheli</i> a la Sala Reus (2001), el treball <i>Estratègies d'immersió</i> amb la galeria Fòrum i al Museu d'Art de Girona (2003) i el seu últim treball <i>Arquitectures domèstiques</i> a la sala de l'Antic Ajuntament de Tarragona, a la Galeria Senda (Barcelona) i a la Galeria Almirante de Madrid. Ha participat en diferents manifestacions entre les quals cal destacar <i>TRASTOCAMENTS</i> a Can Palauet de Mataró (1997), <i>TRANSPORTABLE</i> al Tinglado II de Tarragona (1998), <i>46 Salón de Montrouge</i> (2001), <i>RODALIAS</i> (2001-02), <i>CREUATS "Nous territoris del dissent d'avantguarda"</i> (CCCCB – 2003), <i>URBI & ORBI a Sedan</i> (2004) i en diferents edicions de ARCO (2000-2005) amb la Galeria Cànem, Galeria Fòrum, Galeria Almirante i amb la Galeria Senda així com la participació en <i>Art Fòrum Berlín</i> amb aquesta mateixa galeria (2000), a DE FOTO amb la galeria Fòrum, a MACO MEJICO amb la galeria Almirante (2004) i a la Fira d'Art contemporani de Santander amb la galeria Cànem (2004-05). Al 2001 assisteix a un <i>Wokshop</i> amb artistes alemanys a Berlín-Reinickendorf.

CONTEXT HISTÒRICO-ARTÍSTIC	Els artistes catalans nascuts a les dècades dels seixanta i setanta inclosos en aquests itineraris (Manel Margalef, Antoni Alcàsser, Ester Ferrando o Lúdia Pérez) provenen d'una formació específica en la facultat de Belles Arts de Barcelona amb la càrrega conceptual que això suposa. En general, són creadors ben informats del que succeeix tant a la resta de l'Estat Espanyol com a nivell internacional. Això els ha permès tenir una producció artística que participa de les característiques de l'art que es produeix en les darreres dècades. Cap d'ells pertany a una tendència determinada, ni crea una obra que es pugui incloure dins de les pràctiques tradicionals d'escultura o pintura. Si bé és cert que utilitzen elements o aspectes que pertanyen a aquests camps, els seus treballs barregen tècniques, materials i, fins i tot, com en el cas de Manel Margalef s'introdueixen en el món de l'arquitectura. Com a element comú podríem dir que les seves obres tenen un rerefons biogràfic important, al mateix temps que li donen a les seves obres un pes específic al significat social o existencial. A nivell professional, són artistes que compaginen la seva tasca artística amb l'activitat docent i són conscients del paper de l'art com a transmissor d'idees i conceptes. Manel Margalef inscriu la seva pràctica artística en la dècada dels noranta, anys caracteritzats per l'absoluta llibertat expressiva. Tot i ser hereu de <i>l'object trouvé</i> duchampià, les seves peces no estan únicament descontextualitzades, sinó que adquireixen una dimensió humana. L'artista explora primer la idea del territori i després es decanta per abordar la complexitat inherent als espais més íntims.
----------------------------	---

2. NIVELL FORMAL

DESCRIPCIÓ	Fotografia en format vertical que mostra una cadira vis à vis en perspectiva. La cadira està formada per barres metàl·liques i sky negre. És una cadira impossible, ja que només té un seient i un respall. El punt de vista escollit fa que les barres s'entrellacin de forma sinuosa.
PAPER DE L'AUTOR	L'autor recupera mobles del desguàs i els sotmet a una reapropiació. Els mobles són transformats i fotografiats per ell. En el cas de l'obra que ens ocupa, les dues cadires eren independents. Margalef les acobla i manipula una d'elles traient-li el seient i el respall. Aquests objectes prefabricats posseeixen un ànima o essència espiritual, una intimitat o passat privat, una memòria. I és justament aquí on Margalef col·loca les seves interferències, els seus accidents o conflictes de identitats, la seva psicologia de l'objecte.

3. NIVELL INTERPRETATIU

	Els mobles són objectes d'importància cabdal a les nostres cases, pel seu ús quotidià. A l'obra de Manel Margalef, els mobles tenen una dimensió metafòrica, es tornen subjectes i a través d'ells s'expressen conflictes, emocions, històries particulars. Són mobles que formen part d'una escenografia en la qual es representa la pròpia vida. Estan lligats, per tant, a un projecte existencial.
--	--

ELS MATERIALS	L'artista repeteix l'ús de cadires de <i>sky</i>, taules de vidre, serjants i corretges que sovint desconcerten o creen desassossec. Revisa contínuament conceptes com la fragilitat, la soledat, la incomunicació o la inevitable provisionalitat de l'existència. La fotografia permet traslladar al format bidimensional les característiques pròpies dels diferents materials: brillantor, textura... i alhora allunya els objectes, privant-los de la seva materialitat, per convertir-los en conceptes; en aquest cas, la incomunicació entre dos éssers.
LES FORMES	L'autor ens mostra la cadira aïllada (soledat), recolzada a terra (equilibri), sobre un fons blanc uniforme (infinít). La il·luminació és zenital, cosa que provoca una ombra sota el seient. El punt de vista escollit per fer la fotografia és fonamental. Tot i que el recorregut visual definit per les barres metàl·liques ens suggereix la fusió entre els dos éssers convidats a seure, un dels dos quedarà exclòs perquè, malauradament, seure li resultarà impossible. Margalef expressa un anhel de comunió abocat al fracàs, el conflicte generat entre dues persones en construir el seu espai compartit.
CONSIDERACIONS DE L'AUTOR	<i>La casa ens defineix, explica com som convertint-se en la prolongació espiritual del ciutadà. Amb la seva possessió trobem seguretat i també es la causa i escenari de l'ansietat existencial, la pertinença a un lloc compartimentat, en ocasions, no buscat.</i> <i>Però, una casa, no és solament el marc constructiu i social en què ens ubiquem, és la armadura simbòlica que exerceix de suport a tot l'entramat d'objectes que la personalitza; trobem constantment els conceptes de suport emocional, refugi i record, temps detingut, mentre que la estètica i la noció de tecnologia canvien constantment. I és en aquest context en què la vivència es defineix a través de l'aparició dels anomenats objectes domèstics, el mobiliari, els estris, que progressivament es van convertint en els protagonistes principals de l'escenari.</i> Manel Margalef, Fragment de la introducció de la tesi doctoral (en elaboració).
CONSIDERACIONS CRÍTIQUES	<i>Vivim obsessionats per saber el temps i l'hora en què vivim, i ens oblidem del lloc exacte en què ens trobem. Margalef cultiva l'espai com a enderroc del temps, com a rastre. Combina brúixola i rellotge per entendre, igual que Borges, el temps com a substància. (...) En definitiva, del que es tracta és de reconstruir una sèrie de memòries a partir d'objectes carregats de vida, però d'una vida passada, recitada des de la nostàlgia d'una absència que ens remet a un altre temps, que ens condueix a imaginar altres vides. I sempre, des del silenci de la intimitat, des del secret d'un virtual diari d'emocions que neix de la vida quotidiana.</i> Fragment del text de David Barro al catàleg de l'exposició Manel Margalef. Arquitecturas domèsticas o el arte de subvertir, Galeria Almirante, Madrid, 2004. <i>És el valor i el pes donat a un objecte carregat d'història, de records, d'amors i desamors, un element més dins del petit o gran univers que representa una casa. La creació del nostre jardí tancat, del nostre espai interior, és quelcom indispensable per a la majoria de nosaltres.</i> Fragment del text d'Antonio Salcedo: De l'espai domèstic a l'obra d'art al

	catàleg <i>Arquitectures Domèstiques</i>, Antic Ajuntament de Tarragona, del 17 de setembre al 31 d'octubre 2004. <i>Les cadires que servien per a seure es tornen inútils, busquen altres funcions, es creen situacions de comunicació, d'incomunicació, de dèficit. Els mobles pateixen metamorfosis i simbiosis que els desfiguren. S'acoblen com a paràsits l'un de l'altre. Envelleixen i es degraden buscant la posició.</i> Assumpta Rosés, El Punt. <i>Existeix un erotisme i un fetitxisme de les formes i el sentit ocult en elles que ens remeten als objectes poètics de Brossa. Però, sobre tot, hi ha uns éssers mitològics, creacions de la imaginació que posen de manifest enllaços o col·lisions, bronzits imperceptibles de freds, contactes sensuals entre el fred acer i la pell adobada. Pot parlar-se d'una harmonia del desplaçament i el desajust.</i> Abel H. Pozuelo, El Cultural.
--	---

4. RECURSOS

ON LINE	http://madrid.art49.com/art49/art49madrid.nsf Portal d'art contemporani on es troba la informació relativa a l'exposició individual de Manel Margalef a la Galeria Fúcares de Almagro, del 14 de gener al 4 de març de 2006. http://www.canals-art.com/mostra2000-19.html Pàgina de la galeria Canals amb el currículum de l'artista.
BIBLIOGRAFIA	Catàleg de l'exposició <i>Arquitectures domèstiques</i>, Antic Ajuntament de Tarragona, del 17 de setembre al 31 d'octubre 2004. Catàleg de l'exposició <i>Manel Margalef. Arquitecturas domésticas o el arte de subvertir</i>, Galeria Almirante, Madrid, 2004.
PROCEDÈNCIA DE LA IMATGE	Catàleg de l'exposició <i>Manel Margalef. Arquitecturas domésticas o el arte de subvertir</i>, Galeria Almirante, Madrid, 2004.

5. APLICACIONS A L'AULA

PREGUNTES ESPECÍFIQUES DEL GUIÓ DE COMENTARI	- Com és aquesta cadira? - Creus que l'artista l'ha modificada? - Quin ús en pot tenir? - Per què creus que l'artista l'ha fotografiat així i no d'una altra manera?
CONCEPCIÓ DE L'OBRA ARTÍSTICA	OBJECTIUS - Considerar la dimensió metafòrica dels objectes d'ús quotidià - Considerar els recursos del llenguatge fotogràfic com a part constitutiva de l'obra
REALITZACIÓ DE L'OBRA	PROCEDIMENTS - Modificació d'objectes manufacturats - Experimentació fotogràfica amb objectes d'ús quotidià